Lietas Nr. A420607411
Lietas arhīva Nr. AA43-0618-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2015.gada 29.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents M.Birzgalis,
tiesneses R.Paegle un V.Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Pļavlejas" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 22.augusta lēmuma Nr.22.4.6/57326 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 13.decembra spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde SIA „Pļavlejas" veica pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk - PVN), valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – VSAOI), iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par periodu no 2008.gada 1.aprīļa līdz 2010.gada 31.oktobrim un uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk – UIN) auditu par 2008. un 2009.gadu.

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu analīzes daļas galvenās nodokļu inspektores 2011.gada 21.aprīļa lēmumu Nr.23.8/406 pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts PVN Ls 89 887,28, soda nauda Ls 44 853,82 un nokavējuma nauda Ls 17 191,02; VSAOI Ls 1057,33, soda nauda Ls 3171,99 un nokavējuma nauda Ls 408,67, IIN Ls 108,21, soda nauda Ls 214,11 un nokavējuma nauda Ls 20,24, UIN Ls 40 302, soda nauda Ls 20 151 un nokavējuma nauda Ls 5098,2, samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par Ls 13 097,25 un saistībā ar to aprēķināta soda nauda Ls 6548,63, kā arī samazināti 2008.gada zaudējumi par Ls 84 105.

Nepiekrītot 2011.gada 21.aprīļa lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja VID ģenerāldirektorei, kura ar 2011.gada 22.augusta lēmumu Nr.22.4.6/57326 (turpmāk – Lēmums) apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmumā daļā par pieteicējas pienākumu nomaksāt VSAOI un IIN norādīts, ka SIA „Pļavlejas" uzrādījusi pārbaudē 2008.gada 1.maija rīkojumu Nr.5-p „Par darba algas noteikšanu", ar kuru 11 no 12 darbiniekiem samazināja darba samaksas apmēru.

Darba līguma nosacījumi ir grozīti ar 1.maiju un attiecināti uz darba samaksu maijā, tad pārbaudē konstatēts, ka SIA „Pļavlejas", samazinot darba samaksas apmēru par 2008.gada maiju, nav ievērojusi Darba likuma 97. un 98.punkta nosacījumus, proti, darba devējs nav izpildījis pienākumu saglabāt darbinieku iepriekšējo vidējo izpeļņu vienu mēnesi pēc darba līguma grozīšanas dienas.

Līdz ar to VID Nodokļu pārvalde pamatoti precizēja rīkojumā norādīto darba ņēmēju ienākumus par 2008.gada maiju, aprēķinot tos iepriekšējās vidējās izpeļņas apmērā, un papildu nomaksai budžetā noteiktas VSAOI Ls 714,82.

Darba ņēmējs /pers. C/ ir sniedzis VID precīzas atbildes uz jautājumiem, norādot precīzi izmaksātās naudas summas, kuras atšķiras no SIA „Pļavlejas" grāmatvedībā uzrādītajām, kā arī norādīja, ka faktiskais darba uzsākšanas datums ir 2009.gada 1.jūlijs, bet darba līgums noslēgts no 1.augusta, nodokļi aprēķināti no minimālās algas, kura pārskaitīta uz norēķinu kontu, atlikusī summa izmaksāta „aploksnē".

VID secināja, ka /pers. C/ no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada septembrim bija darba tiesiskās attiecības, saņemot atlīdzību. Līdz ar to VID Nodokļu pārvaldei bija pamats secināt, ka SIA „Pļavlejas" par /pers. C/ izmaksāto darba algu nav pilnībā nomaksājusi VSAOI, un saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sesto daļu, septītās daļas 2.punktu un astoto daļu uz aprēķinu pamata noteikt ar nodokļiem apliekamo ienākumu summu un budžetā maksājamo VSAOI.

VID Nodokļu kontroles pārvalde saskaņā ar likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" $16.^1$panta pirmo daļu un $1.^1$daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro un 32.panta pirmo daļu SIA „Pļavlejas" par 2008.gada maiju, 2009.gada jūliju – novembri, 2010.gada martu – maiju papildu iemaksai budžetā

aprēķināja VSAOI Ls 1057,33, soda naudu Ls 3171,99 un nokavējuma naudu Ls 408,67.

Ņemot vērā, ka SIA „Pļavlejas" darba ņēmējam /pers. C/ nav aprēķinājusi un ieturējusi IIN atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 1.punktam, 4.panta pirmās daļas 1.punktam, 10.panta pirmās daļas 1.punktam, 15.panta otrajai daļai, 17.panta piektajai daļai, tad atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^2$panta pirmajai daļai un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmajai un trešajai daļai VID Nodokļu kontroles pārvalde pārbaudē pamatoti par 2009.gada jūliju – novembri, 2010.gada martu – maiju papildus aprēķināja IIN Ls 108,21, nokavējuma naudu Ls 27,24 un soda naudu Ls 214,11.

[2] 2011.gada 23.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Pļavlejas" (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[2.1] PVN apliekamie pakalpojumi no SIA „Fjužn" un SIA „Mitsi" ir saņemti. Tas, kā tos nodrošina SIA „Fjužn" vai SIA „Mitsi", ir šo kapitālsabiedrību iekšēja organizatoriska lieta.

Pieteicējas reģistrētais un faktiski veiktais saimnieciskās darbības veids ir būvniecības pakalpojumu sniegšana. 2008. un 2009.gadā pieteicējai radās iespēja papildus piesaistīt klientus, līdz ar to, lai nodrošinātu pakalpojumu sniegšanu, ar SIA „Fjužn" un SIA „Mitsi" tika noslēgti līgumi par būvniecības pakalpojumu sniegšanu.

Pieteicēja norāda, ka /pers. D/ ir uzrādījis notariāli apliecinātu /pers. E/ iesniegumu VID, kurā /pers. E/ sniedz skaidrojumu, ka ir faktiskais SIA „Fjužn" dalībnieks un amatpersona, un no kura izriet, ka /pers. E/ ir parakstījis visus uzņēmuma juridiskos, saimnieciskos un finanšu dokumentus, personīgi iedziļinoties to būtībā. Tāpat pieteicējam no /pers. D/ ir kļuvis zināms, ka /pers. E/ atkārtoti ir bijis izsaukts uz VID Finanšu policijas pārvaldi liecību sniegšanai un liecību sniegšanas laikā viņš ir apliecinājis, ka faktiski ir vadījis SIA „Fjužn". Nav izslēgts, ka VID Finanšu policijā amatpersonas ir pārsniegušas savas pilnvaras un ieguvušas pierādījumus, izmantojot vardarbību, draudus, šantāžu, viltu vai spaidus.

Par darījumiem ar SIA „Mitsi" VID nav ņēmis vērā, ka 31.08.2008. rēķins – faktūra Nr.080131/SS/1 un rēķins – faktūra Nr.080131/SS/2 ir attiecināmi uz būvobjektu Liepājas Karostā atbilstoši 02.01.2008. līgumam Nr.2-1/2008 un VID ir kļūdaini pieņēmis, ka šie divi rēķini – faktūras ir attiecināmas uz būvobjektu Balvos.

Līdz ar to pieteicēja ir pamatoti darījumos ar SIA „Mitsi" un SIA „Fjužn" veikusi priekšnodokļa atskaitījumus un pamatoti attiecinājusi darījumu summas uz izmaksām.

[2.2] Attiecībā uz celtniecības materiālu iegādi pieteicēja norāda, ka SIA „Pļavlejas" bilancē ir celtniecības vagoniņi, kas tiek pārvietoti uz būvobjektiem un kas tiek izmantoti darbinieku atpūtai un kā noliktavas. Šie vagoniņi ir remontēti, tajos ieklājot laminăta grīdu un uzstādot iekšdurvis. Daļa no uzskaitītā preču sortimenta tika izmantota būvobjektos. Sakarā ar to, ka šīs preces ir atvietojamas lietas, ir neiespējami identificēt, kurā tieši būvobjektā katra konkrētā preču pozīcija ir izlietota.

2008.gada 8.augustā uzņēmumam ir veikta juridiskās adreses maiņa no Putni 4 – 17, Skaistkalnes pagasts, Bauskas rajons uz Skolas iela 7/3 – 72, Salaspils. Par uzņēmuma juridiskās adreses maiņu tika informēti sadarbības partneri, bet kādu laiku pēc adreses maiņas rēķinos tika norādīta pieteicējas vecā adrese, kas ir uzskatāms par cilvēcisku faktoru, kļūdoties adreses norādīšanā.

[2.3] Attiecībā par Ceļu satiksmes drošības direkcijas un Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras informāciju ir dots pieteicējas bilancē esošo transportlīdzekļu uzskaitījums, norādot to atsavināšanas datumus. Pieteicēja atzīst, ka VID sagatavotais pārskats ir pareizs.

Pieteicēja norāda, ka transportlīdzekļi tika pārdoti tikai 2011.gadā, un tādēļ 2010.gadā grāmatvedībā nav uzskaitījusi ienākumus no transportlīdzekļu realizācijas, darījumu vērtību nav iekļāvusi attiecīgajā taksācijas perioda PVN deklarāciju kopējā darījuma vērtībā un neuzrādīja aprēķināto PVN. Tas, ka daļa no transportlīdzekļiem arī pēc atsavināšanas skaitījās kā pamatlīdzekļi, ir grāmatvedības kļūda, jo grāmatvedības dati atpalika no uzņēmuma saimnieciskās darbības straujajiem tempiem, proti, grāmatojums kavējās. Šāds grāmatojums nav ietekmējis pieteicējas nodokļu nomaksas disciplīnu.

[2.4] Pieteicēja norāda, ka, aprēķinot transportlīdzekļu *VW Touareg, VW Transporter* un *VW Caravella* nolietojumu, ir vadījusies no iepirkumu dokumentiem, kuros ir noteikts, ka minētās automašīnas nav uzskatāmas par vieglajām automašīnām. Līzinga līgumā un preču pavadzīmē, kas saņemta no SIA „Hansa līzings", ailē preču nosaukums ir norādīts, ka automašīna ir vidējas kravnesības kravas automašīna. Balstoties uz minēto un uz loģiskiem vidusmēra cilvēka secinājumiem, izvērtējot automašīnas gabarītus un celtspēju, grāmatvedībā transportlīdzekļu nolietojums netika rēķināts kā vieglajām automašīnām.

[2.5] Par pieteicējas pienākumu nomaksāt VSAOI un IIN pieteicēja nepiekrīt VID viedoklim, ka darba laika uzskaites tabelēs norādītais laiks neatbilst faktiski nostrādātajam un darba laika uzskaite ir formāla.

Ar /pers. C/, savstarpēji vienojoties, tika izbeigtas darba tiesiskās attiecības, jo /pers. C/ bija rupji pārkāpis noteikto darba kārtību, atradās alkohola reibumā, rīkojās prettiesiski, tādējādi zaudēja darba devēja uzticību.

Pieteicējas ieskatā /pers. C/ sniegtie paskaidrojumi ir kvalificējami kā atriebība uzņēmumam par darba tiesisko attiecību pārtraukšanu. /pers. C/ sniegtie paskaidrojumi ir melīgi un neatbilst patiesībai. Līdz ar to /pers. C/ darba algas un maksājamo nodokļu aprēķini ir patiesībai neatbilstoši un nav izmantojami.

[3] 2011.gada 20.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts VID rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 13.decembra spriedumu pieteicējas pieteikums apmierināts daļā. Lēmums atcelts daļā par papildus iemaksai budžetā aprēķinātajām VSAOI Ls 342,51, nokavējuma naudu Ls 67,34, soda naudu Ls 1027,53, IIN Ls 108,21, nokavējuma naudu Ls 27,24 un soda naudu Ls 54,11 apmērā, kā arī daļā par papildus iemaksai budžetā aprēķināto UIN, nokavējuma naudu un soda naudu, ciktāl tie noteikti, pamatojoties uz to, ka VID ir aprēķinājis VSAOI un IIN par darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam. Pārējā daļā SIA „Pļavlejas" pieteikums noraidīts.

Spriedums daļā par VSAOI un IIN, kā arī UIN, ciktāl tas noteikts, pamatojoties uz to, ka VID ir aprēķinājis VSAOI un IIN par pieteicējas darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam, pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā ir strīds, vai pieteicēja ir atbilstošā apmērā veikusi VSAOI un IIN par darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam.

Tiesa konstatēja, ka VID Lēmums par to, ka par /pers. C/ nav veiktas VSAOI un IIN pilnā apmērā, ir balstīts tikai uz /pers. C/ 2011.gada 10.februāra paskaidrojumu *(lietas 2.sējuma 76.lapa)*, kurā norādītās /pers. C/ izmaksātās summas atšķiras no pieteicējas grāmatvedībā norādītā.

Tiesa konstatēja, ka lietā nav neviena cita pierādījuma, kas apstiprinātu /pers. C/ paskaidrojumā norādīto. Nav neviena pierādījuma, ka /pers. C/ attiecīgās papildu summas skaidrā naudā no pieteicējas ir saņēmis vai pieteicēja tādas viņam izmaksājusi.

Tiesas sēdē /pers. C/ liecināja, ka pieteicēja par darbu maksāja gan līgumā noteikto, gan arī „aploksnē". Aploksnē nemaksāja katru mēnesi. Uz tiesas jautājumu, kāpēc katru mēnesi nemaksāja aploksnē, ja vienojās par lielāku darba samaksu, liecinieks atbildēja, ka ziemā nestrādāja un vēlāk pārtrauca maksāt vispār. Uz tiesas jautājumu, kāpēc aizgāja no darba, liecinieks atbildēja, ka atrada labāku darbu un ka pieteicēja nemaksāja divus mēnešus ne oficiālo samaksu, ne „aploksnē". Tiesa konstatēja, ka minētās liecinieka liecības, ka pēc ziemas pieteicēja pārtrauca maksāt un ka vairākus mēnešus pieteicēja nav maksājusi algu vispār, neatbilst /pers. C/ 2011.gada 10.februāra paskaidrojumā norādītajam. Darba tiesiskās attiecības ar /pers. C/ ir izbeigtas 2010.gada 16.septembrī *(lietas 2.sējuma 51. un 52.lapa).* Paskaidrojumā /pers. C/ ir norādījis, ka no 2009.gada augusta līdz 2010.gada septembrim katru mēnesi ir saņēmis algu. Tādējādi tiesa atzina, ka gan /pers. C/ liecības, gan paskaidrojumi ir vērtējami kritiski un tie nepierāda, ka pieteicēja /pers. C/ par darbu ir izmaksājusi papildu samaksu /pers. C/ norādītajā apmērā un ka pieteicēja nav atbilstošā apmērā veikusi VSAOI un IIN par /pers. C/ izmaksāto darba algu.

Tiesas sēdē liecinieks /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/ liecināja, ka visa darba alga tika pārskaitīta uz kontu un papildus par darbu skaidrā naudā („aploksnē") nav maksāts. Tādējādi arī citu liecinieku liecības neapstiprināja, ka pieteicēja papildus slēpti darbiniekiem ir maksājusi algu arī „aploksnē".

Ievērojot minēto, tiesa secināja, ka VID nav pierādījis, ka pieteicēja nav atbilstošā apmērā veikusi VSAOI un IIN par darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam. Līdz ar to tiesa atzina, ka Lēmums daļā par papildus iemaksai budžetā aprēķinātām VSAOI Ls 342,51, nokavējuma naudu Ls 67,34, soda naudu Ls 1027,53, IIN Ls 108,21, nokavējuma naudu Ls 27,24 un soda naudu Ls 54,11 apmērā atzīstams par prettiesisku un atceļamu.

Ņemot vērā, ka minētais ietekmē arī pieteicējas peļņas un zaudējumu aprēķinu par 2009.gadu un attiecīgi UIN par 2009.gadu, tiesa atzina par prettiesisku un atceļamu Lēmumu daļā par papildus iemaksai budžetā aprēķināto UIN, nokavējuma naudu un soda naudu, ciktāl tie noteikti, pamatojoties uz to, ka VID ir aprēķinājis VSAOI un IIN par darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam.

[4.2] Tā kā PVN, VSAOI, IIN un UIN parāds (atskaitot šī sprieduma 4.1.punktā konstatēto) aprēķināts pamatoti un pieteicēja bija nokavējusi nodokļu maksājumus, tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā atbildētājam ir bijis tiesisks pamats aprēķināt pārsūdzētajā Lēmumā norādīto nokavējuma naudu un soda naudu par savlaicīgi nesamaksāto PVN, VSAOI, IIN un UIN (atskaitot šī sprieduma 4.1.punktā konstatēto). Tiesa, pārbaudot VID veiktos aprēķinus un piemērotās tiesību normas, nekonstatēja pārkāpumus soda naudas un nokavējuma naudas aprēķinā. Tiesa arī uzskatīja, ka soda nauda nav atzīstama par nesamērīgu konkrētās lietas apstākļos. Tādējādi tiesa secināja, ka arī nokavējuma un soda naudas aprēķins (atskaitot šī sprieduma 4.1.punktā konstatēto) ir tiesisks.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 13.decembra spriedumu daļā, ar kuru apmierināts

pieteicējas pieteikums, Valsts ieņēmumu dienests iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Tiesa nav objektīvi izvērtējusi /pers. C/ 2011.gada 10.februāra paskaidrojumā norādīto un tiesas sēdē sniegtās liecības. Liecinieks tiesas sēdē sniedza vispārīgu skaidrojumu, ka ziemā nestrādāja un vēlāk pārtrauca maksāt vispār, savukārt tiesa kļūdaini secināja, ka liecinieka liecības, ka pēc ziemas pieteicēja pārtrauca maksāt un ka vairākus mēnešus pieteicēja nav maksājusi algu vispār, neatbilst /pers. C/ 2011.gada 10.februāra paskaidrojumā norādītajam, jo liecinieks /pers. C/ tiesas sēdē sniedza vispārīgu liecību, un tiesa neuzdeva konkrētu jautājumu, kad, kādā apmērā liecinieks no pieteicējas saņēma algu uz bankas kontu, kad „aploksnē".

/pers. C/ VID 2011.gada 10.februāra paskaidrojumu sniedzis neilgā laika periodā pēc darba tiesisko attiecību pārtraukšanas ar pieteicēju, tādēļ daudz precīzāk ir bijis spējīgs atminēties precīzas izmaksātās naudas summas.

VID uzskata, ka spriedumā izdarītie secinājumi ir vērtējami kā tiesas pieņēmums, kas nebalstās uz objektīviem pierādījumiem.

[5.2] VID uzskata, ka tiesas sēdē liecinieku /pers. I/, /pers. J/, /pers. K/ liecības attiecībā uz darba algas samaksu ir vērtējamas kritiski, jo tiesa ir nopratinājusi tikai trīs pieteicējas darba ņēmējus, lai gan, piemēram, 2009.gada septembrī, pieteicējai bija nodarbināti 19 darbinieki, papildus VID norāda, ka ir pagājis pietiekoši ilgs laika periods, tāpēc, iespējams, liecinieki tiesas sēdē nespēja atminēties informāciju par darba algas apmēriem. Līdz ar to tiesa nav ņēmusi vērā Administratīvā procesa likuma 154.pantu un Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta atziņas attiecībā uz pierādījumu vērtēšanu administratīvajā procesā, kā rezultātā nonākusi pie nepareiziem secinājumiem.

[6] Apgabaltiesa, iepazīstoties ar Uzņēmuma reģistra sniegto informāciju, konstatē, ka pieteicējai 2012.gada 28.augustā ir pasludināts maksātnespējas process.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskatīja rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaidījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteicējas pieteikums daļā ir apmierināms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību vai pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējas pieteikums ir ticis apmierināts daļā un apelācijas sūdzību ir iesniegusi iestāde, līdz ar to secināms, ka pirmās instances tiesas spriedums tā nepārsūdzētajā daļā ir stājies spēkā.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa konstatē, ka lietā ir pārbaudāms, vai Lēmums ir pamatots daļā, ar kuru pieteicējai ir noteikts iemaksāt valsts budžetā VSAOI un IIN, kā arī UIN, ciktāl tas noteikts, pamatojoties uz to, ka VID ir aprēķinājis VSAOI un IIN par pieteicējas darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam.

[9] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izskatījusi lietu pēc būtības, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos argumentus, secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums VID pārsūdzētajā daļā ir pareizs un pietiekams, pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus, spriedumā analizējusi pierādījumus un sniegusi tiem pareizu juridisko novērtējumu, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai (sk. šī sprieduma [4] punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[10] Izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus, apgabaltiesa tiem nepiekrīt turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

VID norāda, ka tiesa ir nepareizi izvērtējusi /pers. C/ 2011.gada 10.februāra paskaidrojumā un tiesas sēdē sniegtajās liecībās norādīto par darba tiesiskajām attiecībām ar pieteicēju un viņa saņemto atalgojumu, kā arī nav uzdevusi lieciniekam konkrētus jautājumus, savukārt liecinieks ir sniedzis vispārīgus apgalvojumus.

Kā izriet no lietas materiālos esošā tiesas sēdes protokola, tiesas sēdē lieciniekam /pers. C/ tika uzdoti jautājumi gan par viņa darba pienākumiem, gan uzņēmumā nostrādāto laiku un saņemto atalgojumu (arī to, kas tika maksāta „aploksnē"), kā tieši tika maksāts, gan par objektiem, kuros liecinieks ir strādājis, gan par konfliktiem ar darba biedriem, gan par to, kāpēc ir aizgājis no darba. Turklāt, kā redzams no tiesas sēdes protokola, tad, kad notika liecinieka /pers. C/ uzklausīšana, tiesas sēdē piedalījās arī VID pārstāve, kura arī uzdeva lieciniekam jautājumus par to, cik bieži viņš saņēma atalgojumu aploksnē, kā tas tika izmaksāts, cik darba stundas liecinieks dienā strādāja.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja argumentu, ka tiesa nav uzdevusi lieciniekam /pers. C/ konkrētus jautājumus, turklāt konkrētajā gadījumā, ņemot vērā, ka tiesas sēdē piedalījās arī atbildētājas pārstāve, arī iestādei nebija liegts uzdot tieši tos jautājumus, kurus, pēc iestādes domām, bija nepieciešams noskaidrot.

No lietas materiāliem izriet, ka darba tiesiskās attiecības ar /pers. C/ pēc abpusējas vienošanās tika pārtrauktas 2010.gada 16.septembrī, savukārt anketu, kurā /pers. C/ norādīja uz pieteicējas pieļautajiem Darba likuma pārkāpumiem, viņš ir aizpildījis 2011.gada 10.februārī.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst par pamatotu iestādes argumentu, ka, aizpildot anketu, /pers. C/ notikumus, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām ar pieteicēju, atcerējās labāk (vai viņam vajadzētu tos atcerēties labāk) nekā 2013.gada 21.maijā, kad viņš sniedza liecības tiesā.

Taču vienlaikus apgabaltiesa atzīst, ka pats par sevi šis apstāklis tomēr nenozīmē, ka tiesa nevar salīdzināt liecinieka liecību un agrāk sniegto paskaidrojumu saturu un apšaubīt agrāk sniegto paskaidrojumu ticamību.

Izskatāmajā gadījumā apgabaltiesa uzskata, ka nav pamata nevērtēt pieteicējas norādīto apstākli, ka liecinieks /pers. C/ darbavietā, būdams dzērumā, ir izraisījis konfliktu, piekaujot savu kolēģi, kā arī to, ka pieteicējs ir aizpildījis minēto anketu jau pēc tam, kad bija spiests (lai neradītu /pers. C/ liekas problēmas, pēc abpusējas vienošanās) no pieteicējas uzņēmuma aiziet. Par to, ka /pers. C/ ir bijis kautiņa ierosinātājs, liecina arī lietā esošie pieteicējas darbinieku iesniegumi, kas adresēti VID, kā arī to apstiprina liecinieku /pers. I/, /pers. J/ un /pers. K/ tiesas sēdē sniegtās liecības. Savukārt liecinieks /pers. C/ to, ka bijis iesaistīts kautiņā, tiesas sēdē noliedza.

Lai arī /pers. C/ atbrīvošana no darba sakarā ar viņa izraisītu kautiņu nevar būt pamats automātiski uzskatīt, ka šī persona ir sniegusi nepatiesu informāciju ar mērķi atriebties pieteicējai, tomēr tas, ka tikai konkrētais liecinieks liecināja par savas algas daļas saņemšanu „aploksnē", bet pārējie (/pers. I/, /pers. K/ un /pers. J/) liecinieki to noliedza, kā arī tas, ka /pers. C/ paskaidrojumus un liecības neapstiprina citi lietā esošie pierādījumi, apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā tiesai ir pamatotas šaubas par /pers. C/ sniegto paskaidrojumu un liecību ticamību.

Apgabaltiesa nepiekrīt, ka konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 154.pantu, kas noteic tiesas pienākumu veikt pierādījumu izvērtēšanu.

Apgabaltiesas ieskatā, apstākli, ka pirmās instances tiesa ir nopratinājusi tikai 3 lieciniekus, kas ir pieteicējas darbinieki, nav pamata atzīt par tiesas pieļautu pārkāpumu, jo tikai tiesas kompetencē ir noteikt, vai lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai tiesa varētu pabeigt lietas skatīšanu pēc būtības.

Apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa ir novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Apgabaltiesa norāda, ka tas vien, ka kāds no procesa dalībniekiem nepiekrīt tiesas veiktajam pierādījumu novērtējumam, neliecina par to, ka tiesa nav pilnīgi un objektīvi pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus.

[11] Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir pamatots un apmierināms daļā.

Pirmās instances tiesas spriedums tā pārsūdzētajā daļā ir pamatots.

[12] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji tiek apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja par pieteikuma iesniegšanu tiesā ir samaksājusi valsts nodevu Ls 20 (28,46 *euro*) apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Apmierināt daļā maksātnespējīgās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Pļavlejas" pieteikumu.

Atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 22.augusta lēmumu Nr.22.4.6/57326 daļā par papildus iemaksai budžetā aprēķinātajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām 487,35 *euro* (Ls 342,51), nokavējuma naudu 95,82 *euro* (Ls 67,34), soda naudu 1462,04 *euro* (Ls 1027,53), iedzīvotāju ienākumu nodokli 153,97 *euro* (Ls 108,21), nokavējuma naudu 38,76 *euro* (Ls 27,24) un soda naudu 76,99 *euro* (Ls 54,11) apmērā, kā arī daļā par papildus iemaksai budžetā aprēķināto uzņēmuma ienākuma nodokli, nokavējuma naudu un soda naudu, ciktāl tie noteikti, pamatojoties uz to, ka Valsts ieņēmumu dienests ir aprēķinājis valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un iedzīvotāju ienākumu nodokli par darbinieku /pers. C/ par periodu no 2009.gada jūlija līdz 2010.gada maijam.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu pieteicējai tās samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* (Ls 20) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents *(paraksts)* M.Birzgalis

Tiesneses *(paraksts)* R.Paegle

(paraksts) V.Zommere